

Luk.12,13-21

Præd.5,9-19

1.Tim.6,6-12

1.S.E.Trin., den 3.6.2018

Herlev

749 13 49 369 448 321 725

Vi er nu gået ind i sommermånederne. Solen skinner. Mange glæder sig, men haveejere og landmænd savner vand til deres marker.

Det er væksttid og messehaglen har fra nu af og det meste af året den grønne farve.

Der er to familier, som i dag fejrer barnedåb og vi skal i sognehuset holde menighedens dag. Alt står i festens og glædens tegn og alligevel bliver vi mødt af en alvorlig tekst.

Det er en tekst, som handler om, hvad det vil sige at være rig. Der er forskellige måder at være rig på.

Jesus fortæller om en rig bonde, som har haft en helt utrolig god høst. Han havde ikke de samme bekymringer, som landmænd har i denne tid. Hans problem var, at han skulle bygge nye og større lader, som kunne rumme hele hans høst.

Med rigdom tænker vi helt naturligt på penge og ejendom. Vi lever i et samfund, hvor der er mange, der er velstillede. Der er også nogle, vi kalder for de rige. Der er andre, som er hjemløse og der er mange, der ikke kan få pengene til at slå til.

Men hvad er rigdom egentlig? Jesus minder os i dag om, at der er forskel på at være rig i verden og på at være rig i Gud.

Jesus fortæller om en rig mand. Alle ville sige, at han var den rige mand i byen. Alle så op til ham og tænkte, at han var en dygtig landmand og at Gud havde velsignet ham.

Jesus fortæller historien, fordi der var en mand, der kom til ham og bad om hjælp i en arvesag. Han har haft problemer med sin bror, da de skulle dele arven efter deres far. Det er noget, vi nok alle har hørt om. Der kan blive ballade i de bedste familier, når man skal dele arven.

De alvorligste sager ender ved domstolene, men her var der en, der gik til Jesus. Jesus havde vist, at han var vis. Manden var overbevist om, at Jesus kunne gennemskue situationen og hjælpe ham til at få ret.

Jesus kunne ganske rigtigt gennemskue situationen. Han gennemskuede også manden, der stillede spørgsmålet og så, at han var alt for optaget af de materielle ting. Derfor fortalte han ham en historie. Det er en af de bedste måder at undervise på og afsløre folks forkerte tankegang.

Jesus fortalte om en mønsterlandmand. Han var en, der ville have fået præmier på dyrskuer. Han havde sikkert investeret i de nyeste maskiner og havde forstand på at passe jorden, vande, gøde og dyrke den på den bedste måde.

Han havde fremgang. Der var vækst på alle områder. Det har åbenbart altid været noget, der har været sat højt, selv om vi nok føler, at ordet vækst har fået

en helt særlig betoning i vor tid.

Ordet vækst kan ende med at blive et negativt ord. Det kan ske på bekostning af andre. Vi kan også glemme, at der er noget, der er vigtigere: medmenneskelighed, kærlighed til næsten.

Det viste sig, at situationen blev helt forandret, fordi manden døde samme nat og kom til at stå over for Gud.

Jesus fortalte ikke denne lignelse for at sige, at vi ikke skal gå op i arbejdet, planlægningen af det eller de kommende år. Det er kun fornuftigt og vigtigt. Der er ikke noget forkert i at tale med bank- og pensionsrådgivere, lave pensionsordninger og tænke på fremtiden. Det, der var mandens problem var noget helt andet. Det var hans forhold til pengene og hans forhold til Gud.

Når han taler om sin rigdom, så taler han udelukkende om sig selv og sin egen indsats. Han glemmer helt Gud. Han siger igen og igen: Jeg, mig og mine. **Jeg har ikke plads til min høst... Jeg river mine lader ned og bygger nogle som er store, og der vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods.**

Når vi spiser, er det godt at takke Gud, fordi det jo er ham, der giver os maden. Ofte synger vi et bordvers, når vi er nogen stykker, der er samlet. Det kan fx være:

Alle gode gaver, de kommer ovenned.

Så tak da Gud, ja pris da Gud,

For al hans kærlighed.

Vi kan også stille folde vore hænder og i vore tanker takke Gud for maden.

Her er en helt anden holdning. Her siger vi ham tak, som har givet os livet og alt det, vi skal bruge for at leve.

Den rige mand, Jesus fortalte om, havde gods og guld liggende, men kunne ikke tage det med på rejsen til den anden side af døden.

Man siger, at ligklæder har ingen lommer - eller som prædikeren siger om den rige i den første tekst, jeg læste fra alteret: *Nøgen kom han ud af moders liv, nøgen går han bort, som han kom, og han får intet ud af sit slid, som han kan tage med sig.*

Der findes også en anden lille historie, som taler om en anden mand, som var rig og som døde. Det er ikke Jesus, der har fortalt den, men det kunne det såmænd godt have været.

Der var en rig mand i en by. Han hed Karl. Han red lange ture rundt om sine marker og nød alt det, han havde fået samlet i sit liv.

En dag standsede han ved en pragtfuld eg. Der sad Hans, en fattig mand, og pakkede sin lille madpakke ud.

Hans undskyldte, at han ikke med det samme havde hilst på rytteren. Jeg sad bare her og takkede for den mad, jeg skal til at spise.

Karl så på madpakken og sagde: Er det noget at takke for?

Det er såmænd godt nok for mig, smilede Hans og fortsatte: Ved du hvad? Det var mærkeligt, at jeg skulle møde dig netop i dag. Jeg har haft en mærkelig drøm. Jeg hørte en stemme sige, at i nat vil byens rigeste mand dø. Jeg ved ikke, om det betyder noget, men jeg tænkte, at det var bedst at fortælle dig det.

Sikke noget pjat, sagde Karl og red videre, men han kunne alligevel ikke glemme det. Han bestemte sig for en sikkerheds skyld for at tilkalde byen læge, men han sagde, at der bestemt ikke var noget i vejen med Karl. Han var frisk som altid. Der er absolut ikke noget, der tyder på, at du skal dø i nat.

Karl var alligevel nervøs og fik lægen til at blive hos sig. De spillede kort til den lyse morgen, hvor de til sidst faldt i søvn.

Ved ni-tiden blev de vækket af en dreng, som kom og bankede på.

Jeg har en besked til lægen. Han skal straks tage hen til Hans' hus, for Hans er død, mens han sov i nat. Det var altså Hans, der var byens rigeste mand.

Denne historie passer godt sammen med dagens prædiketekst, for her er der også tale om, at der bliver byttet om på det, som vi umiddelbart tænker på.

Denne lille historie viser en fattig mand, som var meget rigere end ham, som alle i byen anså for at være den rigeste. Han var nemlig rig i Gud.

Det gælder om, at vi alle er rige i Gud. Vi blev døbt og fik lov til at blive Guds børn og arvinger. Det er det mest fantastiske vi kan opleve og det mest værdifulde, vi kan få.

Vi kan ikke se det endnu, men vi kan glæde os til engang at få del i denne arv. Den er meget mere værdifuld end al den rigdom, vi kan tænke os til her på jorden.

Det er vigtigt, at vi har det rette perspektiv ind over vort liv, så vi altid har denne rigdom i tanke. Det er ikke noget, vi skal kæmpe for at få med egne kræfter, men vi må lytte til ordet og tro på det, som Jesus siger. Så får vi denne rigdom som en gave.

Med til denne rigdom hører også det, at vi er en del af et fællesskab. Vi blev døbt ind i dette fællesskab, som vi kalder for den kristne kirke.

Vi har et fællesskab om kirken som bygning og institution. Det skal vi ikke alle tage os af. Derfor har vi valgt et menighedsråd.

Vi har et fællesskab om troen på Jesus Kristus. Vi bekender ved alle gudstjenester troen på den treenige Gud, Faderen, Sønnen og Helligånden.

Vi har et fællesskab om livet med andre, hvor vi sammen hjælper dem, der har det svært.

Vi har et fællesskab om missionens store sag. Det er så vigtigt, at vi må fortælle andre om Guds godhed, frelsen i Jesus Kristus og troen, som Helligånden skaber i os.

Vi lever med Søren Kierkegårds ord *med evigheden for øje, mens vi hører stueuret slå*.

Paulus taler om den samme dobbelthed, der skal præge os: vi skal *stræbe efter retfærdighed, gudsfrygt, tro, kærlighed, udholdenhed og sagtmødighed*. Det er det daglige vandrette plan - forholdet til vore medmennesker. Og så fortsætter han:

Strid troens gode strid, grib det evige liv, som du blev kaldet til.

Må det også være perspektivet og målet for vores liv - her og med tanke på evigheden. Stræb efter at være god mod andre og grib det evige liv, som du blev kaldet til.

Amen